

Merkintä suojaa myös koneilta

Koneellinen metsämaan muokkaus tuhoaa pesiä, ellei niitä ole ennakolta merkitty. Pesä tuhoutuu herkimmin metsä-äestyksen yhteydessä. Myös koneen kuljettajalla tulee olla suojausvälineet mukana, jotta hän voi merkitä ja suojata löytämänsä pesät.

Hakomismännyn tuntee harsuuntuneesta latvuksesta

Merkitse ja säästä metson hakomismännyn!

Metsot käyttävät usein samoja ruokailupuita vuodesta toiseen.

Hakomismännyn tuntee harsuuntuneesta latvuksesta ja puun juurella olevista jätöksistä ja karikkeista. Merkitse hakomismänty, jotta sitä ei poistettaisi harvennushakkuussa. Päätehakkuussa hakomismänty tulisi jättää säästöpuuryhmään.

Merkitse puu esimerkiksi kovertamalla puukolla kaksi rengasta kaarnaan puun ympäri noin rinnan korkeudelle. Merkinnät voi tehdä myös maalaamalla tai Suojele-Säästä-merkkauksella.

Sovi merkkauksesta etukäteen maanomistajan kanssa. Säästä mahdollisuuksien mukaan myös muut metson ravintopuut, haavat ja lehtikuuset.

Teerinaaraiden kohtalo Keski-Suomessa 1990-luvulla.

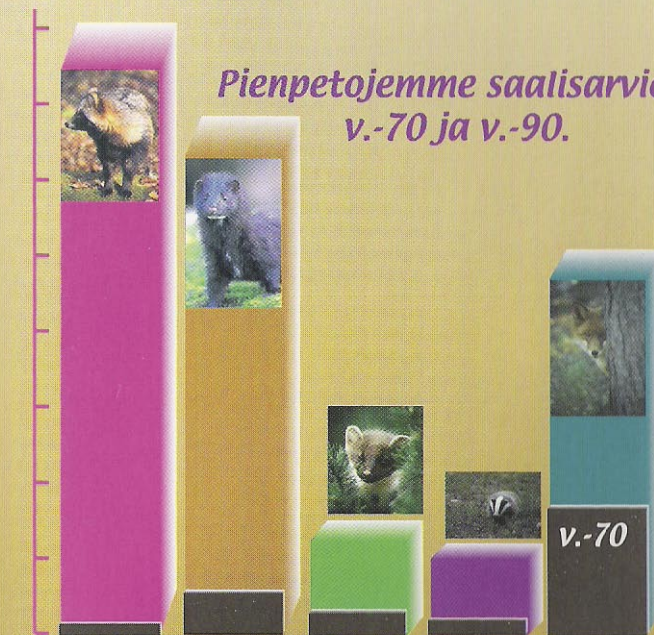

 Metsästäjäin Keskusjärjestö
Keski-Suomen Metsoparlamentti

Pienpetopaine kasvanut

Pienpetokannat ovat voimakkaasti lisääntyneet 1970-luvulta 1990-luvulle pääosin tulokaspetojen minkin ja supikoiran ansiosta. Samassa ajassa pienpetojen saalismäärät ovat kahdeksankertaistuneet, pyyntitehon oleellisesti muuttumatta. Pienpetojen lisäksi lintukantoja heikentävät metsien pirstoutuminen ja ihmisten aiheuttamien häiriöiden lisääntyminen.

Pienpetojemme saalisarviot v.-70 ja v.-90.

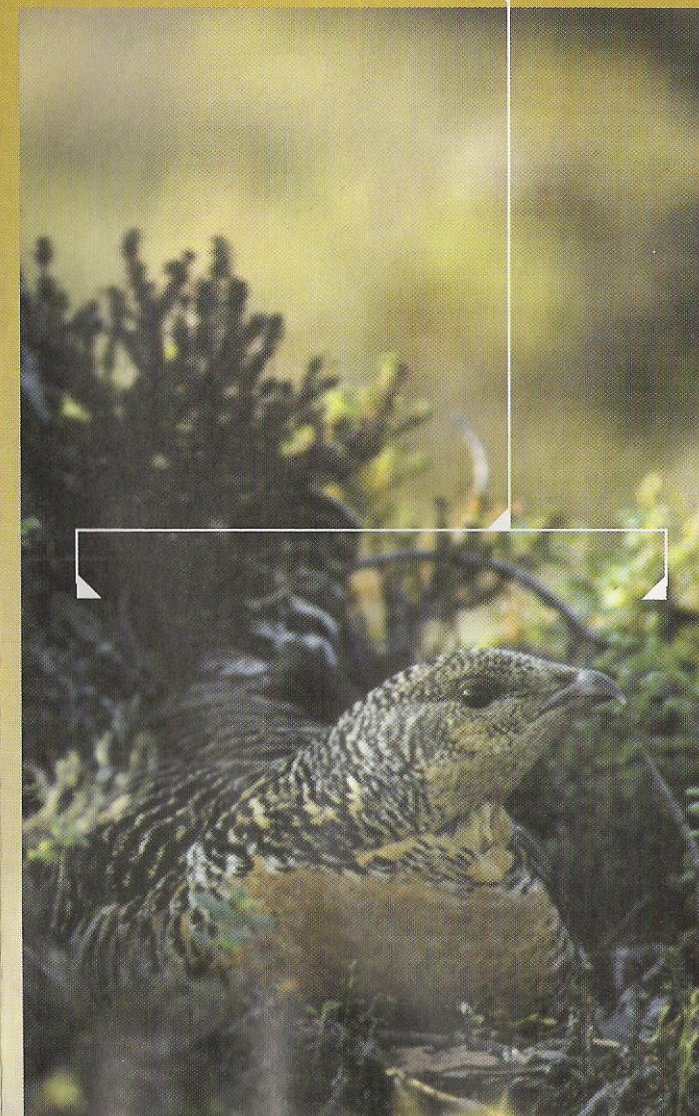

Pesistä tuhoutuu keskimäärin kolmannes

Radiolähttimin varustettuja teeriä seuraamalla on selvitetty, että keskimääräiset pesätappiot ovat 25-33%. Pahimmillaan lähes 60% pesistä on tuhoutunut.

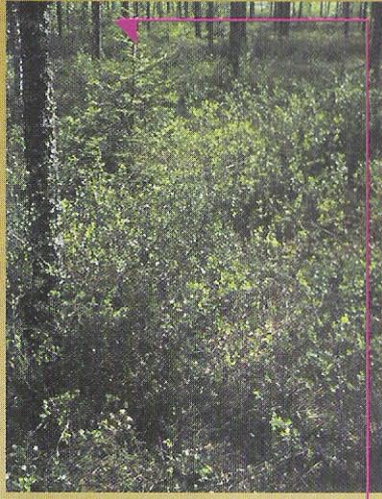
Pohjois-Suomen metson pesistä on tuhoutunut 27-55%. Pesiä tuhoavat sekä nisäkäspedot että varislinnut. Todennäköisimmin munat on rosvonnut kettu, supikoira, mäyrä tai näätä, alueen yleisimmät pienpedot.

Suojaa kanalintujen pesät!

Kanalintu pesii monenlaisessa maastossa.

Metsäkanalintujen tyypillisimmät pesimämaastot ovat räme, taimikko ja metsänuudistusala. Pesä on yleensä varvikossa puunrungon vieressä, pensaalla tai heinikossa. Uudistusalalla pesä on useimmiten risukon suojassa.

Teeri pesii mielellään rämeellä.

Pesien etsintää ihmisvoimin. Kuljetaan rivissä ja käytetään apuna "ongenvapoja".

Koulutettu koira löytää hautovan kanalinnun.

Käsiteltävät kuviot tietoon

Metsänhoitoyhdistykset ja metsäyhtiöt tietävät alueet, joilla muokataan, kulotetaan tai tehdään keväällä muita linnunpesiä vaarantavia töitä. Kriittinen aika on touko-kesäkuu.

Metsästysseura etsii ihmisvoimin suojattavat pesät tai pyytää paikalle koiraharrastajan, joka koulutetun seisovan lintukoiran avulla paikantaa pesät.

Koiran käyttöön tarvitaan maanomistajan lupa.

Tietoa pesistä kerätään kaikilta metsissä liikkuvilta; maanomistajilta, metsäammattilaisilta, suunnistajilta, jopa korvasienten kerääjiltä.

Lippusiimaa tai lankaa ja nauhaa

Pesien suojauksesta on myönteisiä kokemuksia.

Pesä suojataan lippusiimalla, joka viritetään polvenkorkeudelle 25-30 metrin etäisyydelle pesästä.

Pesän voi suojata myös langalla, johon sidotaan värikkäitä merkkinauhan pätkiä. Älä käytä muovilankaa eikä muovinauhaa. Lanka kierretään riittävälle etäisyydelle pesän ympärille ja lankaan sidotaan merkkinauhan pätkiä noin 3 metrin välein.

Myös ketunmetsästyksessä käytettävä lippusiima on tehokas pesän suojauksessa. Lippusiima tai lanka hajustetaan esimerkiksi vuolemalla hajusaippuasta lastuja siiman alle.

Kun poikaset ovat kuoriutuneet, siimat ja langat on kerättävä pois. Samalla tulee tarkistetuksi pesinnän onnistuminen.

Pesän suojauksesta on syytä ilmoittaa maanomistajalle.

Merikkaajan välineet: kuitunauha, hajusaippua ja puuvillalankaa.

